

Allah, sizlerden iman edip salih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini yeryüzünde hakim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana ibadet eder ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

- Basın Açıklaması -
Servet Taksimi İttifakı'nın Hakikati

H. 16 Zilka'de1424
M. 09 Ocak 2004

Sudan Hükümeti ile İsyancı hareket arasında, 17.01.2004 Salı günü, Servet Taksimi Anlaşması imzalandı. Bu anlaşmanın en belirgin özellikleri, Güney Sudan'daki petrol gelirleri ve diğer kazançların hükümet ile isyancılara arasında eşit şekilde paylaşılması ile Sudan televizyonunda kendisiyle yapılan röportajda Maliye Bakanı'nın belirttiği gibi iki banka sisteminin kurulmasıdır ki, petrol kuruluşlarının %43'ü kamu bütçesinedir -bu da yıllık bir milyar dolardan fazla bir gelir getirmektedir- ve bunun %70'i de Güney eyaletlerde çıkarılmaktadır.

Bu anlaşma, Güney'in koparılmasını ve 20.07.2003'de imzalanan sınırlı Mişâkus Protokolü'nün tatbikiyle içerisinde bir devlet kurulmasına ve intikal müddetinden sonra self-determinasyon hakkına tahsis edilmiş 25.09.2003'de imzalanan önceki Askerî Güvenlik anlaşmasına benzemektedir.

Güney Sudan'daki petrol ve mali kazançların Kuzey ve Güney arasında bölünmesi ve iki banka sisteminin kurulması yalnızca, biri Kuzey'de diğeri de Güney'de olmak üzere iki devletin var olması demektir. Güney'i koparmaya yönelik bu niyeti ortaya koyan ve daha önce hazırlanan şey, isyancı Garang'ın Servet Taksimi anlaşmasının imzalanmasının ardından düzenlediği basın toplantısında ilan ettiği şeydir: *"Eğer bir bölünme gerçekleşecekse, borçlar Sudan Hükümeti'nin üzerine olacaktır, Güney Hükümeti'nin değil.."* ^[2294 sayılı el-Rai el-Amm Gazetesi] Ayrıca eski Kültür ve Medya bakanı, Buna Milval tarafında açıklanan şeydir ^[10401 sayılı İttihad el-İmaratiyye Gazetesi]: *"Barış anlaşması görünümüyle amaçlanan, barışçıl ve üzerinde mutabık kalınmış şekilde Güney'in koparılması için düzenleme yapılmasıdır."* Ve şöyle dedi: *"Barış anlaşmasında bizi endişelendiren şey, Güneylilerin yaklaşan devletlerini özellikle oradaki petrolü kullanarak geliştirmeleriyle servetlerini koruyabilmeleridir."*

Böylesi anlaşmalar, Amerika'nın plânlarına hizmet kapsamında ülkenin küçük varlıklara parçalanmasına yol açan tehlikeli örneklerden sayılır. İsyancıların sözcüsü şöyle diyerek bunu ilan etti: *"Servetlerin her bir parça bölgeye verilmesi, gelecekte Sudan'ın diğer tüm bölgeleri üzerinde uygulanabilir. Özellikle siyasî ve malî ihmâlkârlığını acısını çeken Darfur ve Doğu Sudan gibi bölgelerde..."* ^[272 sayılı el-Hayat-us Siyasiyye] Yine Servet Taksimi anlaşmasının alkışlandığı sırada İngiliz Dışişleri Bakanı ve İşbirliği Bakanı tarafından yapılan açıklamalarda beyan edildiği üzere, Darfur'daki koşulların kötüleşmesine dair İngiltere tarafından gösterilen endişedir.

Muhakkak ki, madenî servetlere ve bunlardan biri olan petrole şer'i ve sahih bakış, bunların devlet mülkiyetinden olmadığıdır. Öyle ki onda serbestçe hareket edilemesin ve çıkarıldığı toprağın sahiplerinin mülkiyeti haline gelmesin. Şüphesiz onlar, Amr bin Kays el-Me'rabî'nin rivayetine göre, devletin tebâsı (vatandaşları) için kamu mülkiyetindendir:

« : »
« : - Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] den Me'reb'deki tuz madenini talep ettim ve onu bana verdi. Dediler ki, "Ey Allah'ın Rasulü! O ancak akan bir sudur (yani tükenmez bir madendir)." Bunun üzerine Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle dedi: (Öyleyse onu almana) izin yok

○ [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] tuz madenini akan suya benzetti, zira o da tükenmezdir. Buradan anlaşılır ki, o yalnızca tuz değil, aksine madendir. Çünkü onun tükenmez olduğunu öğrendiği an, ona verilmesini yasakladı. Onun (sınırlı miktarda) tuzdan ibaret olduğunu sandığında başta ona vermişti. Yasaklamanın sebebi onun tükenmez bir maden olmasındandır. Ebu 'Ubeyde şöyle dedi: *"Fakat oranın tükenmeyen bitmeyen su hükmünde bir tuz madeni olduğunu anlayınca orayı geri aldı. Çünkü Nebî [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in mera, ateş ve su gibi şeylerde insanların ortak olduğunu belirleyen sünneti gayet açıktır. O bunu (böylesi tükenmezleri) yalnızca bir kişiye vermekten nefret ederdi."*

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki bizim şer'i vecibemiz, bu plânın farkında olmak ve ona İslami bakış açısından bakmaktır. İslam bizden, bu adaletsiz kimselerin bu süregelen tavizlerini durdurarak onları cezalandırmamızı ve Nübüvvet Minhacı (Peygamberlik Metodu) gereği **Raşidi Hilafet**'i geri getirerek İslamî Hayatı yeniden başlatmak için çalışanlar ile birlikte çalışmayı talep etmektedir.